

Nuoret USA:n aseaktivismin kärjessä

ALIO

Kirsi Cheas
Benita Heiskanen
Maiju Kannisto

Tänä vuonna ystävänäpäivä muistuttaa yhdysvaltalaisia pikemmin vihasta kuin rakkaudesta. Vuosi sitten, 14. helmikuuta 2018 Floridan Parklandin Marjory Stoneman Douglas -lukion entinen oppilas tunkeutui kouluun ja ampui puoliautomaattisella kiväärillä seitsemäntoista ihmistä hengiltä. USA:ssa kouluampumiset ovat viikoittaisia, mutta Parklandin ampuminen oli uhrin määrän suhteen historian neljänneksi pahin.

Heti tragedian jälkeen koulun oppilaat lanseerasivat aktivismiliikkeen, joka perää kiristyksiä Yhdysvaltain ase-lainsäädäntöön. ”Joukkourmasukupolveksi” itseään kutsuvat oppilaat alkoivat jär-

jestää ”Henkemme puolesta”-tapahtumia (March for Our Lives) ruohonjuurtasolla ja sosiaalisessa mediassa. Nämä diginatiivit keskittyivät sosiaaliseen mediaan, jossa pystyivät levittämään viestiiään haluamalla tavalla.

Nuorten 24-3-2018 järjestämästä ”Henkemme puolesta”-päivästä kehkeytyi yksi maailman suurimmista nuorisoliikkeistä. Washington DC:n satoja tuhansia keränneen marssin lisäksi järjestettiin yli 880 synegiatapahtumaa Yhdysvalloissa ja ympäri maailmaa. Parklandin nuorten #NeverAgain -liikkeen aktiivi **David Hoggin** mukaan nuorten oli aika yhdistyä kaksipuoluejärjestelmän yli - ei demokraatteina tai republikaneina - vaan yhdysvaltalaisina.

Aktivistinuorten keskeisenä kritiikin kohteena on NRA (National Rifle Association eli kansallinen kivääriyhdistys), joka on vaikutusvaltainen poliittinen lobbari ja huomattava vaalikampanjoiden rahoittaja. Nuoret eivät järjestölle pok-

kuroi, vaan ovat rohjennet haastaa sen vaikutusvallan politiikassa.

Poliittisesti aktiiviset nuoret eivät suostu olemaan vain numerona kouluampumistilastoissa. He rikkovat perinteisen median kaavan, jossa kouluampumistapausten jälkeen järkyttään hetkeksi, lähetetään surunvalittelut ja rukoukset uhreille, ja pian elämä jatkuu. Joukkosurman vuosipäivän kynnyksellä yhdysvaltalaismediassa on muisteltu Parklandin tapausta. Samalla kiistat aselakin kiristämisestä käyvät kiivaina. Keskustelu värityy vallitsevien yhteiskunnallisten jakolinjojen mukaisesti, mikä on johtanut ideologiseen so-dankäyntiin. Aseiden puoltajat vaativat opettajille käsiaseita kouluihin, kun taas vastustajat puhuvat ensimmäistä kertaa perustuslain toisen lisäyksen suoman aseenkanto-oikeuden kumoamisesta.

Vaikka liitrovaltiotasolla lakimuutosten eteenpäin vieminen on vaikeaa, osavaltioitasolla on tapahtunut paljon vuoden ai-

kana. Maaliskuussa 2018 Floridassa astui voimaan lakimuutos, joka nosti asean ostamiseen vaadittavaa ikäraajaa 18 vuodesta 21 vuoteen. Se myös mahdollisti aseiden hallussapidon kieltämisen vuodeksi vaaralliseksi profiloituilta henkilöiltä.

Aselakien tiukentamista ajava The Giffords Law Center totesi helmikuussa 2019 julkautussa raportissaan, että Parklandin kouluampumisen jälkeen Yhdysvaltain osavaltioissa on tehty yhteensä 67 aloitetta aselakien kiristämiseksi.

Kamppailu aseenkanto-oikeuden rajoittamisesta ei ole helpo-poa, ja vastapuoli on jo ryhtynyt toimiin lakialoitteiden kumoamiseksi. Esimerkiksi Floridasa tehtiin tammikuussa 2019 aloite, joka pyrkii kumoamaan Parklandin tapauksen jälkeen tehdyt kiristykset. Republikaanit perustelivat kantaansa sillä, että kansalaisilla on oltava oikeus puolustaa itseään ase-in. Kiista osuu yhdysvaltalaisen vapauskäsitksen ytimeen.

Mutta onko yhdysvaltalainen

asepolitiikka ottamassa kokonaaan uutta suuntaa Parklandin nuorten voimalla?

Pieniä viitteitä tästä on havaittavissa. Marraskuun 2018 välivaalit osoittivat, että aselakien rajoituksia ajavat poliitikot voivat nyt menestyä vaaleissa, jopa perinteisesti asemyöntö-sissä osavaltioissa. Kuten #NeverAgain -liikkeen perustajajäsen **Cameron Kasky** asian ilmaisee, ”Niin monet tässä maassa tapah-tuncista hienoista asioista ovat saaneet alkunsa tilanteista, joissa nuoret ihmiset ovat saaneet äänensä kuuluviin”.

Nuorilla on vielä pitkä matka edessään, ja pettymyksiä on eitämättä luvassa. Mutta jo otta-malla keskustelun haltuunsa he ohjaavat omaa tulevaisuuttaan. Jos he eivät sitä tee, niin kuka sitten?

Kirjoittajat työskentelevät Turun yliopiston Pohjois-Amerikan tutkimuksen John Morton tutkimuksen -tutkimushankkeessa ”Tragediautisoinnin haasteet – median mahdollisuudet käsitellä kouluampumisia”.